

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΗΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Ἔτος, πρῶτον σημειῶνων
εἶ: Ἄργυστόλι ἔχω θρόνον.

Χίλια ὀκτακόσια κί' ἑννεήντα τρία
τοῦ χρυσοῦ μέγιστη φαίνεται λατρία.

Δίς τοῦ μίδς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θά βγάρω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνω.
ἄν ἔμωσ ἐπιστήριξιν μοῦ δῶστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι τὰ τὸ ἐκδίω ἴσπε,
πλήρ ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὸς
ἄν ἀγκηπῶσα γάχωμε κί' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ἵστικ δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεταί εὐθὺς γὰρ ἕνα χρόνον
κί' ἄν εἶται σὴν ἀλλοδαπὴν πρέπει τὰ στέλλῃ ἔξῃ
γὰρ τὰ μπόρεση ὁ Μαρῆς στὰ ἔξοδα γ' ἀντίξῃ,
αἱ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἕνα.

Πρώτη τοῦ Γενάρη καὶ τριακοστὴ
τῶν χορῶν ἡμέρα λίαν σεβαστή.

Ἀριθμὸς ὀκτὼ
Ὁ ἀμασζαρευτῶ.

(Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὅπως ἀπὸ γυναῖκες
θὰ πάθονα ἐτὴ ζήσι μου τοιοῦτον εἶδος μπρέκας!
πλήρ ἔστω ἡ περιστασις τῆς φυλακιστῶς μου
ὡς δείγμα τῆς πρὸς τὰς αὐτὰς ἀφοσιώσεώς μου.)

Α'.

Καὶ εἶπε τὸ « Ζιζάνιον » ἐμμέτρως σέτα νέτα. ;
Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς ἐκεῖνος τοῦ Μολφέτα,
καὶ ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ Μαρῆς τε καὶ Σουσάνης,
καθὼς καὶ πᾶσα μάτμαζέλ τῆς Ἐπαρχίας Κράνης,
καὶ εἰ ἐδόξασαν αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν μερίδα του,
καὶ τὸς δοξάσθη τὰς αὐτὰς, μετὴν ἐφημερίδα του.

Τεχνία, ἐπι μεθ' ἡμῶν ἐπὶ μικρὸν θὰ μείνω,
διότι πορευθήσομαι ἀλλοῦ, καὶ σὰς ἀφίνω
ζητήσατέ με καὶ καθὼς πρὸ ἡμερῶν σὰς εἶπον
οὐδεὶς θ' ἀνεύρη τοῦ ἐμοῦ πατήματος τὸν τύπον.
Κύριε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἀκακὸς Μαρῆς,
οὐ δυνατόν νὰ μάθωμεν γὰρ ποῦ ἀναχωρεῖς ;

Καὶ λέγει τὸ « Ζιζάνιον » πρὸς τὸν Μαρῆν μετ' ὀρμον
οὐδεὶς νὰ μάθῃ δύναται εἰς οἶον βαίνω δρόμον,
ἀλλὰ μονάχος γέγραπται νὰ πορευθῶ ἐκεῖ,
μονάχος πρέπει νὰ κλεισθῶ Μαρῆ στή φυλακὴ,
διὰ νὰ μάθω ἄλλοτε νὰ σέβομαι αὐτὴν
καὶ εἶτι περισσότερον αὐτὸν τὸν μυνητὴν.

Ἄμην ἄμην λέγω ὅμιν ἀγαπητοὶ ἑταῖροι
πὼς χωροφύλαξ εἰς εἰρκτὴν μετ' οὐ πολὺ θὰ φέρῃ
ἐμένα τὸν φιλήσηγον καὶ ποιητὴν τῶν πάντων
κατὰ τοὺς πόθους μερικῶν στέλλων χρυσοφάντων.
Μὴ ταρασσέσθω παντελῶς ἡ σὴ Μαρῆ καθεὶς
γυναῖκες γὰρ καὶ γέροντες καὶ νέοι καὶ παιδία
εὐθὺς ἐμένα ὡς ἴδουν ἐν μέσω μπαγιονέτας
θὰ ποῦν ἀδίκως χάνεται ὁ τάλας ὁ Μολφέτας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ

Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ἀγαπητοὶ ἐν τέλει
πῶς ἡ ἐνέργεια τινῶν εἰς τὰ δεσμὰ μὲ στέλλει.
Λέγει αὐτῷ ὁ ἥπιος Σουσάνης λιμενάρχης,
Μολφέτα ἂν πραγματικῶς ἑταῖρος μας ὑπάρχης,
δεῖξον ὑμῖν ποῖαι τινὲς ποθοῦν λοιπὸν ἀσμένως
νὰ εὐρεθῆς ὡς τάχιστα εἰς τὰ δεσμὰ κλεισμένος;
Λέγει αὐτῷ Ζιζάνιον, τί ἐρωτήσεις κάνεις;
τοσοῦτον χρόνον μετ' ἐμοῦ καὶ οὐ καταλαμβάνεις;
Πῶς ἐννοῶ τὸν ἄγγελον ποῦ τόσες χάρες ἔχει
καὶ τοῦ ὁποίου ἡ μαμὰ πολὺ μᾶς κατατρέχει
καὶ μὲ τ' ἀσπράδι πάντοτε μὲ βλέπει τοῦ ματιοῦ της
φρονοῦσα πῶς ἐχάλασα τὴν τύχη τοῦ σπητιοῦ της.
Καὶ πάλιν ἐνεκεν μιᾶς ἐρωτικῶς ἀτρώτου
μικρὸν καὶ οὐ θωρεῖτε με ἐντὸς τοῦ Λιθοσπρώτου.
ἀλλ' αἴφνης ἀρπαγῆσομαι ὑπὸ χωροφυλάκων
καὶ δὴ ὀδηγηθῆσομαι ἐν χάψῃ ἐκὼν ἄκων.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν καὶ νὰ ἐνθυμηθῆτε
πῶς θάρτετε στὴ φυλακὴ γιὰ νὰ μ' ἐπισκεφθῆτε,
καὶ θὰ μοῦ φέρνεται καπνὸν καὶ ὄ,τι μοῦ χρειάζεται
καὶ ὅλα τὰ γενόμενα θὰ μοῦ διαβάσετε
ὅλας τὰς πράξεις γενικῶς καλὰς τε καὶ κακὰς
γιὰ νᾶμαι πῆδ ἐνήμερος ἀπὸ τὰς φυλακάς.
Ὁ κόσμος ὅς μᾶς ἀγαπᾷ καὶ δὲν μᾶς κατατρέχει
τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἄνωθεν ἅς ἔχει,
πλὴν ὅμως ὅσοι δὲν ποθοῦν τὴν θείαν καὶ οὐράνιον
ἅς προτιμῆσωσιν αὐτὴν ποῦ στέλλει τὸ «Ζιζάνιον».
Ἵποχρεοῦμαι νὰ μιλῶ κι' ἐγὼ ἐν παροιμίαις
φοβούμενος ἀγαπητοὶ αὐταῖς ταῖς ἀνομίαις
ἀλλὰ πιστεύω πῶς ποτὲ ἐλεύσεται τις ὥρα
καθ' ἣν οὐδὲν φοβούμενος θὰ σᾶς τὰ κόψω φόρα.

Καινὴν σᾶς δίδω ἐντολὴν ἣν πρέπει νὰ φυλάξετε,
ποτὲ τὰς κατηγοροῦς μου νὰ μὴ ξαναπειράξετε
οὐδ' ὕλικῶς οὐδ' ἠλικῶς οὐτ' ἔργῳ τε καὶ λόγῳ
διότι τώρα ἔλαβαν πολὺ μεγάλο σφόγῳ
καὶ ἤμπορεῖ νὰ σᾶς συμβῆ γιὰ πράγματα χαμένα
ἐκαῖνο ὅπερ δυστυχῶς συνέβη νῦν σ' ἐμένα.
Ἐπειτε εἶπεν ὁ Χριστὸς, ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα,
πῶς τοὺς ἐχθροὺς ὀφείλομεν προπάντων νὰ σεβώμεθα.

Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα,
καὶ αὐστηρὸς ἀνακριτὴς θὰ μ' ἀνακρίνη τώρα,

ὁ δὲ Μοσχόθρεπτος Πανᾶς ὢν ἐπιτετραμμένος
θὰ μ' ἐρωτήσῃ νὰ τοῦ πῶ ποῦ εἶμαι γεννημένος,
καὶ ὁ ὁποῖος εὐτυχῶς τυγχάνων γείτωνάς μου
θὰ ἤκουσε στὴ γένηνα μου τὰς βρεφικὰς φωνὰς μου.
Ἡ ὥρα φεῦ ἐλήλυθεν ὦ φίλοι δεσποεῦναι
καθ' ἣν παραδοθῆσομαι ὁ τέλας ἐμπαιχθῆναι
εἰς χεῖρας τῶν νυκτοφρουρῶν καὶ τῶν δεσμοφυλάκων
ἐπεὶ βαθὺν μοὶ ὠρυξαν αἱ τρεῖς ἐκεῖναι λάκκων.

Καὶ ταῦτα τὸ «Ζιζάνιον» εἶπόν, κατέβη κάτου
ὅπου ἦν κῆπος παλαιὸς τοῦ Πίπη τοῦ Λουκάτου
καὶ κρύφα τῶν ἐστέρων τοῦ Σουσάνη καὶ Μαρῆ
μονάχος πρὸς ἀνάκρισιν ἀμέσως προχωρεῖ.

Β'.

Ἄγουσιν τότε τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ Δικαστηρίου,
εἰς τὰς αἰθούσας τὰς ὑγρὰς τοῦ Σωφρονιστηρίου.
καὶ ἤδη τὴν ἐπαύριον, ἦν δὲ ἡμέρα Τρίτη,
ἐπεὶ κρυφαῖς τῶν φίλων μου νὰ μὲ ἰδῆ ἀπήτει.
ὕπόπτευσαν οἱ φύλακες μήπως τὴν νύκτα φύγω
καὶ ἓνας μ' ἐπεσκέπτετο ἐκ τούτων κάθε λίγο.
Πλὴν ἵνα ὦσιν ἀσφαλεῖς γιὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας
ἐσφράγισαν τοῦ δώματος τὰς θύρας ἀμφοτέρας
καὶ πλέον δὲν εἰσῆρχετο οὐδεὶς ἀνευ ἀδείας
ἐκτὸς τοῦ δεσμοφύλακος μετὰ τῆς κουστωδίας.

Γ'.

Οὔσης ὀψίας φίλοι μου, μετὰ τὴν δωδεκάτην
ἡμέραν τῆς κρατήσεως τὴν ἀπαισιοτάτην.
γοργὸς κατέφθασε κλητὴρ ἐκ τῆς Εἰσαγγελείας
τῆς ἀποφυλακίσεως κομίζον ἀγγελίας.
Τοῦτον ἰδὼν ἠννόησα πῶς ἦρθε νὰ μὲ βγάλῃ
καὶ χωρὶς ἄλλο νόημα καὶ δίχως λέξι ἄλλη
ἐσῆκωσα στὸν ὠμό μου τὰ ἐπιπλά μου ὅλα
κι' ἐσκέφθηκα τὸ θέατρον ἀμέσως καὶ τὴ Λόλα.
καὶ πρὶν ἢ παροῦν τὸ χαρτί ἐκεῖνο τοῦ κλητῆρος
ἐγὼ μὲ μιᾶς εὐρέθηκα στὴ πόρτα τοῦ Σωτήρος.
ἐξαίφνης δὲ τὸ μοῦτρο μου οἱ φίλοι μου ἰδόντες
«μωρὲ μὲ γυιὰ τὸ πράττειν» μωφῶναξαν γελῶντες.

Τροπάρια κατάλληλα γιὰ μένα
στὸν ἦχο τὸν βαρύνε τονισμένα.

Τὸ ἀπ' οἰῶνος σήμερον τετέλεσται μυστήριον
Μολφέτας ὀδηγήθηκε εἰς τὸ Σωφρονιστήριον
καὶ τόσας νύκτας ἐν αὐτῷ διήλθε πειναλέος
διότι οὕτως ἤρεσεν τοῦ νῦν Εἰσαγγελέως,
πλὴν ὠρελήθη ἐξ αὐτοῦ μεγάλως ὁ Μολφέτας
ἐπεὶ θὰ τρέμη ἄλλοτε Εἰσαγγελεῖς κι' Ἐφέτας.

Μολφέτα τὴν φυλάκισιν οἱ φίλοι θεασάμενοι
καὶ πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ πολλὰ χρησάμενοι,
οὐδὲν ἐξ ὅτων ἠλπίζαν νὰ πράξουν ἠδυνήθησαν
δυστυχῶς καὶ οἱ συντρέξαντες εὐθὺς διεννοήθησαν
πῶς ἂν δὲν ἐσάτύριζε αὐταῖς μὲ τὰ γυιαλιὰ
δὲν θάτανε ὑπεύθυνος σ' ἐτούτη τὴ δουλιὰ.

Συνήχθησαν εὐάριθμοι παρήλικες παρθένοι
κι' ἐμένα προσεπάθησαν νὰ στείλουν παντὶ σθένει
κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς τοῦ Ἰανουαρίου
εἰς τὰς αἰθούσας τὰς ὑγρὰς τοῦ Σωφρονιστηρίου
καὶ δυστυχῶς ἡ πονηρὴς ἀμέσως τὸ κατόρθωσαν
καὶ τὴν παρηλικίαν των μὲ τοῦτο ἐπανόρθωσαν.

Ὅλα Θεέ μου σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη!
ἐν φυλακῇ(ὁ ἄκακος) Μολφέτας ἐθεάθη,
πλὴν ἐπισκέψεις ἐν αὐτῇ ἐδέχθη δεσποινίδων
καὶ φίλοι προσερχόμενοι αἰχμάλωτον τὸν εἶδον.
κυρίες πάσης τάξεως καθὼς καὶ κοβερνάντες,
σὰ νάτανε ὁ Σέξπηρ ὁ Γκαίτε ἢ ὁ Dantes!

Ἐν ταῖς αἰθούσαις σήμερον τοῦ Σωφρονιστηρίου
ἐγείρας τὴν δυσμένειαν ἐπιφανοῦς κυρίου
κρατεῖται ὁ ἀκράτητος Μολφέτας καὶ φυλάσσεται
καθάπερ εἰς ποδόγυρον ποτὲ δὲν ὑποτάσσεται,
καὶ ὅμως ὦ τοῦ θαύματος τί τὸ περὶ ἡμᾶς!
εὐθὺς καθὼς ἐπέρασε ἡ πρώτη ἐβδομὰς
ἐκεῖναις ποῦ ἐχάρησαν καθ' ὅσον μ' ἐφυλάκισαν
εὐθὺς τὸ μετενόησαν καὶ τὰ γυιαλιὰ ἐτσάκισαν.

Ἐν φυλακῇ κατεῖπον με οἱ φίλοι μου καὶ φίλοι
καὶ διὰ λόγων φλογερῶν καθέννας μοὶ ὀμίλει

πλὴν ἀναυδος ἀπέμεινον καὶ ὄλος ἐπαράλυσα
τὴν ὥρα ποῦ ἐπέρασε καὶ μ' εἶδε ἡ δασκάλισα,
καὶ ὡς ἐν ὕπνῳ ἤκουσα ποῦ μῶλεγε γελῶσα
« ἐν τοῖς ἀνθρώποις χεῖριζον καὶ κάκισον ἡ γλωτσα »
τῆς εἶπα ὅμως ἐπειτα ποῦχε ξαναπεράσει
πῶς μ' ἐνικούς καὶ δυϊκούς τὸν βίον θὰ περάσῃ.

Θρηνώ τε καὶ ὀδύρομαι ἀγαπητοὶ ὁσάκις
συλλογισθῶ πῶς ὕπνωσα ἐν φυλακῇ τοσούτοις,
ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὅπως ἀπὸ γυναῖκες
θὰ πάθονα στὴ ζῆσι μου τοιοῦτου εἶδους μπρέκες!
Ἵποφερτόν ἂν γιὰ καμμιὰ ὑπέφερε κανεὶς
ποῦ νᾶναι κάπως νόστιμη ἢ κάπως προσηνὴς,
μὰ νὰ χαθῶ στὴ φυλακῇ ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος
καὶ ὡς ἐκ τούτου βέβαια νὰ χαίρῃ ἐπιμόνως
κάθε νεκρὴ κάθε μικρὴ ἐξ ἰδεῶν μεγάλη
αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται σὲ κανενὸς κεφάλῃ.

Ὅλα τελεῖται σήμερον δεινὴ παρανομία!
ἀδίκως ἐκ τῶν στίχων μου ἐξοργισθεῖσα μία
οὐς ὅπως ὅπως ἔγραφα καὶ χάριν παιδιᾶς
ὡς ἄλλη καλλιπάριος μικρὰ Ἡρωδιάς
αὐτὴν μου ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἐζήτησε
ἀφοῦ εἰς τὴν μερίδα τῆς πολλὰς ἐπροσηλύτησε
κι' ἂν εὐτυχῶς δὲν ἴστατο ὁ νόμος ἀπὸ πάνου
θὰ μοῦ τὴν κόβανε κι' ἐμὲ καθὼς τοῦ Ἰωάννου!

Ἰδὼν αὐτὴν μου ὁ Θεὸς τὴν ἀδίκον πληγὴν
διὰ σεισμῶν οὐχὶ μικρῶν ἐτάραξε τὴν γῆν,
δηλῶν πῶς θὰ κατέστρεφε τῶν κυριῶν τὸ σπῆτι
ὄσων βεβαίως μ' ἔχουσε τὸν δυστυχεὴ στὴ μύτη,
ἂν ὡς φιλόανθρωπος ἐγὼ τὴν νύκτα ποῦ κοιμήθηκα
παραμελήσω τὰς μορφὰς αὐτῶν νὰ ἐνθυμῶμαι.

Ἐξέλθωμεν καὶ ἴδομεν ἐν Σωφρονιστηρίοις
τὸν ἤδη ἐπὶ κρίμασι κρατούμενον μυρίοις
ἐξ ἀκοῆς τὸν ἔχομεν καὶ ἄρα γε τίς οὗτος;
ἀντάρτης, κλέπτης, λήσάρχος, Ἡρόστρατος ἢ Βροῦτος;

ὁ προσβαλὼν ὡς ἀναιδῶς τοσοῦτους νομοθέτας,
 . . . . .
 ποτέ δὲν ἐπιστεύαμε πῶς θάταν' ὁ Μολφέτας.

Ἐν ἀνακρίσει πορευθεὶς ὡς ἄμωμος ὁμνὸς
 ἀνακριτῆς μ' ἀνέκρινε γνωστός σας ἱκανός,
 ἀλλὰ πολὺ ἐγέλασα μετὰ τοῦ Μοσχολέοντος
 ποῦ μόλις μ' εἶδε ἔλαβε τὴν στάσιν Ναπολέοντος
 δηλῶν πῶς ἀπ' τὰ νύχια του κἀνένας δὲν γλυτόνει
 ἀλλὰ ἐγὼ τόσον καιρὸν ποῦ εἴμεθα γειτόνοι
 γνωρίζω τὰ συνάχια του καθὼς καὶ τὸ ἀμογα του
 καὶ ξέρω ποῦ συνίσταται πρὸ πάντων τὸ βάλωρε του

Ὅποια τὰ δυσάρεστα παρούσης ἐποχῆς!
 τὰ τοῦρνα περιέγραψα ἀπλῶς ὁ δυστυχεῖς,
 καὶ πόθον φεῦ ἐξέφρασα εὐάρεστον ἐμὸν
 ὅτε πολλῶν διήγειρα ἐξαίφνης τὸν θυμὸν,
 καὶ δι' αὐτὴν μου τὴν μικρὰν ἀθῶαν ἀστειότητα
 ἐπέπρωτο νὰ μεταβῶ εἰς τὴν . . . . . αἰωνιότητα.

Ν Α Ζ Ι Α .

(Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον θὰ σᾶς γράφω μερικά ἀστεία
 τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γραφῶσιν ἐμμέτρως διότι
 τότε χάνουν τὸ γούστο τους.)

- Γρατὶ δὲν ἔρχεσθε ποτὲ στὸ . . . . .
- Διότι δὲν εἶναι ἀριστοκρατικόν.
- Δηλαδή;
- Δηλαδή δὲν πρέπει νὰ πηγαίνουν ἢ μεγάλες κυρίες (σὰν ἐμᾶς) ἐκεῖ ποῦ πηγαίνουν ἢ μικρότερες.
- Καὶ ἀπὸ πότε εἰσήχθη αὐτὸ παρακαλῶ;
- Πρώτη ἢ μαμὰ ὅταν ἐκατεθήκαμε ἀπὸ τὸ χωργιῶ εἰσαξέ τὴν ἀριστοκρατία στὴ χώρα καὶ ἔκτοτε τὴν ἐμὴ μῆθησαν ἢ πρὸ πλούσιες!! κυρίες.

* * *

Πῶς μ' ἀρέσει ἡ Cavaleria!!

Ὅχι' ἐμὲ πολὺ.

Ὁμολογουμένως ἔχει λαμπρὰν μουσικὴν.

Ἐμε ὅμως δὲν μ' ἀρέσει τόσο γι' αὐτό.

Ἄλλὰ;

Μ' ἀρέσει διότι δὲν ἔχει μέρος ἢ Vicini τὴν ὁποῖαν ἀντιπαθῶ πάρα πολὺ.

- Γρατὶ τὴν αἰτία;
- Ἐπειδὴ μοῦ φαίνεται πῶς τραγουδάει πολὺ καλλίτερα ἀπὸ μένα!!!

* * *

- Διατὶ συνιθίζονται τὰ ἀgrés-midi.
- Τί ἐρώτησις! διὰ νὰ διασκεδάζουν.
- Ἐγὼ ὅμως πιστεύω πῶς γίνονται ἐκσπύμως διὰ νὰ οἰκονομεῖται τὸ . . . πατρέλαιον.

* * *

- Θυμᾶσαι μωρὲ τὴ Marciale!
- Μὴ μοῦ τὸ θυμᾶς γιατί ντισπεράρο!
- Μῶλεγε τότες πῶς δὲν ἤμποροῦσε νὰ φάη ἂν δὲν μ' ἐβλεπε, καὶ τώρα μία ἀπὸ τοῦτες τῆς βρώμας μοῦ εἶπε πῶς νὰ μὴ πηγαῖνω ποτὲ ἀπάνω στὴν ὄρα τοῦ φηγιῶ γιατί τῆς κόβω τὴν ὄρεξι!

* * *

- Πῶς ἤθελα νὰ μὲ λένε Ἀργύρη.
- Γρατὶ;
- Διότι μ' ἀρέσει πολὺ αὐτὸ τὸ ὄνομα.
- Ναί, ἀλλὰ δὲν εἶναι μοῦ φαίνεται τῆς μόδας.
- Ἀπατάσται πολὺ, φίλε μου, διότι ἐγὼ γνωρίζω ἕναν Ἀργύρη ποῦ εἶναι πάρα πολὺ τῆς μόδας.

Ἄγγελιαὶ καὶ εἰδήσεις
 καὶ μικραὶ εἰδοποιήσεις.

Τὸ κορψὸν πιλοποιεῖον κι' ὅλως εὐρωπαϊκὸν ἔχον συλλογὴν ἀρίστην φίνων πῶων ἀγγλικῶν, γυναικειῶν παντὸς εἶδους ποιότητων καὶ σχημάτων κι' ἀπὸ ἄλλα πλεῖστα εἶδη ἀνδρικὰ καταγεμᾶτον τοῦ ὁποῖου ἢ λαμπρότης τὸ λιθόστρωτον στολίζει καὶ τ' ὁποῖον ὁ Βανδῶρος ὁ Λαυρέντιος ὀρίζει, ἐπὶ τούτου καθὼς μοῦπε ἀφιχθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν, συνιστῶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ εὐγενὲς κοινὸν ἐπειδὴ σ' αὐτὸ καὶ μόνον τὸ κατὰσθημα θὰ βεῆτε ὅσα πράγματα τῆς μόδας δεσποινίδες ἀπαιτεῖτε.

Γνωστὸν σᾶς κἀνω κύριοι πῶς σήμερον δικτὼ καὶ ἄλλο φύλλο σκέπτομαι νὰ βγάλω ἐκλεκτὸ εἰς τὸ ὅποῖον ὁ Μ. τῆς προτίθεται νὰ ψάλλη πολλὰ ἐνδιαφέροντα γι' αὐτὸ τὸ καρναβάλι, ἀν' ἐννοεῖται φίλοι μου ἐκείνοι δὲν θυμώσουν καὶ ἐκ δευτέρου δὲν σκεφθοῦν στὸ φρέσκο νὰ μὲ χῶσουν.

ΠΑΡΚΕΣ ΒΑΛΙΣΤΕΡΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ